

عنوان مقاله:

جایگاه و کارکرد اختلاف قرائت در تفسیر «بیان السعاده فی مقامات العباده

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرائت قرآن، دوره 10، شماره 18 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مینا شمخی - دانشیار، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

قاسم بستانی - دانشیار، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

زهرا قاسم نژاد - دانشیار و عضو هیئت علمی دانشکده الهیات و معارف اسلامی، دانشگاه شیراز

آمنه امیدی - دانشجوی دکتری دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

تفسیر «بیان السعاده» از مهمترین و کامل ترین تفاسیر عرفانی شیعه است که با وجود رویکرد عرفانی از حیث مسائل کلامی، فقهی و اجتماعی قابل بحث است. سوال اینکه تفاسیر عرفانی همچون بیان السعاده با دانش قرائت چگونه برخورد کرده اند؟ به عبارتی مسئله قابل توجه این است که آیا دانش قرائت با رویکرد عرفانی مفسر می تواند ارتباطی داشته باشد؟ پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی جایگاه و کارکرد مسئله قرائت را در تفسیر بیان السعاده مورد ارزیابی قرار داده است. نتایج پژوهش بیان می کند: جایگاه قرائت در نزد گنابادی در مقایسه با مفسران هم عصر خویش جایگاهی قابل توجه داشته به گونه ای که وی، اهتمام ویژه ای به بحث قرائت نشان داده و خاستگاه فکری ایشان، خاستگاهی روشی با رویکردی غیر حدیثی است. در بحث قرائت، گنابادی گاه به ترجیح قرائت مشهور و گاه غیر مشهور به جهت تناسب آنها با سیاق آیات، مرجحات روایی، تبیین معنایی می پردازد؛ گاه هر دو قرائت را مورد توجه قرار داده و داوری میان آنها را رها کرده است. کارکرد قرائت در تفسیر بیان السعاده حول سه محور قابل ارائه می باشد: الف) گسترش و توسعه در معنای آیه؛ ب) تبیین معنای آیه؛ ج) رفع ابهام از معنای آیه. البته رویکرد عرفانی مفسر در بحث قرائت هیچ تاثیری نداشته است.

کلمات کلیدی:

قرائت، گنابادی، تفسیر بیان السعاده، کارکرد قرائت، خاستگاه قرائت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1633863>

